

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 18. Balandžio (April) 26, 1924. Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuse:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

LTSK valst.
respublikine
biblioteka

E V A N G E L I J A

Antrajam po Velykų Sekmadieniui.

Jo. 10, 11-16.

Anuo metu Jezus tarė fariziejams: Aš esu gerasis ganytojas. Gerasai ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdininkas gi ir kurs nėra ganytojas, kuriam avis ne savos, mato ateinantį valką, palieka avis ir bėga, nes jis samdininkas, ir jam nerupi avis. Aš esu gerasai ganytojas ir pažįstų savasias, o manosios pažįsta mane, taip mano Tėvas pažįsta mane, ir aš pažįstų Tėvą; ir aš gulda savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės; taipgi tos reikia man atvesti; ir jos klausys mano balso, ir bus viena avidė ir vienas ganytojas.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS.

Antrasis Sekmadienis po Velykų Bažnyčios pavadintas “Ganytojo Sekmadienis.”

Šitas sielų Ganytojas, renkantys aplink save klaidžiojančias avelas ir vedantys jas į vieną avidę, yra gražiai nupieštas šio sekmadienio Evangelijoje.

Ir tas geras Ganytojas yra ne kas kitas, kaip tik Jėzus Kristus, mūsų Viešpats ir Atpirkėjas.

Visas Jėzaus gyvenimas nuo prakarto iki kryžiaus ir toliau yra pasišventimo pilnas ganytojavimas.

Kad Jo avelės turėtų gyvybės apščiai, dirbo Jisai ne-

nuilstamai dienų dienomis, čia gyvendamas ant žemės mūsų tarpe. “Ir Jėzus vaikščiojo po visą Galilieją, mokindamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydymas visokią ligą ir visokią negalę.” Mt. 4, 23).

Kad Jo avelės turėtų malonės gyvybės, Jėzus ieško jas ir aiškina joms didelę svarbą ir tikslą jų žemės gyvenimo.

Kad Jo avelės turėtų malonės gyvybės, Jėzus mokina, “kaipo valdžią turis” Mr. 7, 29), bet drauge taip švelniai ir maloniai, kad Jisai “nelaužo sutrintos nendrės ir negesina smilkstančio lino.” (Mt. 12, 20).

Kad Jo avelės turėtų malonės gyvybės, Jėzus galų gale ima ant savęs sunkų kryžių ir miršta ant jo. “Geras Ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis.” (Jo. 10, 11).

Jisai savo gyvybę aukoja, kaip atpirkimo kainą už savo avis, kurios kitaip būtų amžinai žuvusios. Jisai duoda savo gyvybę, kad savo avelių gyvybę gelbėtų.

Čia tai Jėzus paliečia aukščiausią meilės laipsnį: mirti už kitus. “Niekas neturi didesnės meilės, kaip tą, kad kas guldo savo gyvybę už savo prietelius.” (Jo. 15, 13).

Bet Jėzaus meilė dar buvo aukštesnė, nes Jisai paaukojo savo gyvybę už mus, kurie juk buvome Jo priešai. (Šv. Bernardas).

Ir šitas aukščiausio Jėzaus meilės pareiškimas nėra vien praeinamas.

Jėzus įsteigė nuolatinės meilės paminklą, šv. Sakramentą. Čia Jisai, Geras Ganytojas, veda savo avelės į dieviškąją ganyklą ir maitina jas savo Paties Kunu ir Krauju.

Bet Ganytojo meilė siekia aukščiausio savo išsivystymo laipsnio anapus grabo, dangiškoje ganykloje, kur Jisai

peni savo aveles amžinai savo dievystės regėjimu. “Palaiminti pakviestieji į Avinėlio vestuvių pokylį.” Apr. 19, 9).

Štai kokia bega'ine meile myli gerasis Ganytojas mus, savo aveles.

Argi mes, Jo avelės, neturėtumėm dalinai atsilyginti Jam meile už meilę?

Noriai tad aukokime savo gyvybę savo gero Ganytojo garbei. Noriai klausykime Jo balse ir mylėkime Jį, mylėkime už visa labiau, kad prisieitų ir kentėti ir mirti už Jį. Nes Jis pirma mus numylėjo daugiau, net, rodo, kaip Save Patį. X.

MARIJOS MĖNUO.

Gegužės mėnuo pašvęstas ypatingam Marijos, Dievo Motinos, garbinimui.

Visame katalikų pasaulyje per tą mėnesį renkasi Marijos garbintojai bažnyčiose ar šiaip namuose, gieda gražiausias giesmes Marijai pagerbti, skaito ar klauso pamokinį apie Marijos gražias dorybes ir sema iš to savo dvasiai daug peno, pasiragina prie gero ir doro gyvenimo.

Svarbu yra, pradėdant šį Marijos mėnesį, gerai suprasti, kokios priežastys skatina mus prie to ypatingo pamaldumo Marijai. Tik tai supratę, galėsime uoliau ir naučiau dalyvauti gegužinėse pamaldose.

Paprastai mes gerbiame ir mylime asmenis dėl trijų priežasčių.

Mes gerbiame visų pirma asmenis, kurie yra pasižymė-

ję kokiais gražiais darbais, kokiais dideliais nuopelnais ar aukštomis savo dvasios ypatybėmis. Taip žmonės gerbia ir šlovina garsius mokslo vyrus, išradėjus, aukštos dorys ir pasišventimo asmenis.

Mes gerbiame toliau asmenis, kurie nors ir nebūtų pasižymėję kokiomis nepaprastomis ypatybėmis ar darbais, bet kurie yra mums artimi, su kuriais mes esame surišti vieno kraujo, ar vieno darbo ar prietelystės, ryšiais. Taip mes gerbiame ir mylime savo tėvus, gimines, draugus.

Galop mes gerbiame asmenis, kurie yra mums gera padarę, mūsų geradėjus; mokytojus, šelpėjus ir tt., nors jie būtų ir nepasižymėję nei nepapratais darbais nei būtų mums giminės.

Štai Marija vienija savo asmenyje visas tas priežastis, dėl kurių mes paprastai gerbiame ir mylime kitus.

Kilniausis Asmuo.

Marija yra kilniausias žmonijos asmuo, pasižymėjęs aukštomis dvasios ypatybėmis, prieš kurias kiekvienas turi nusilenkti.

Marija yra "skaisčiausioji gėlė iš žmonijos kamieno išdygusi." Ji yra "lilija tarp erškėčių." Ji yra Dievo paties išrinkta iš visų žmonių būti tuo įstabiu įrankiu, kuriuo įvyko Dievo Sunaus įsikunijimas.

Marija yra Dievo Motina. Štai yra aukščiausia garbė, kokia tik tegalį būti suteikta žmogui.

Iš Dievo Motinystės teka kitos Marijos aukštos ypatybės, kaip Nekaltas Prasiidėjimas, visiška kuno ir dvasios skaistybė.

Be to, Marija pasižymėjo nepaprastomis dorybėmis, kurios šviečia kiekvienam žmogui ir ragina jį prie gero. Marijos karšta Dievo ir artimo meilė, Jos tikėjimas, Jos kantrybė, Jos malonumas, Jos nusižeminimas, Jos darbštumas, Jos nuosaikumas per amžius spindės visiems žmonėms gražiausiu pavyzdžiu.

Artimiausias Asmuo.

Bet Marija yra ne tik kilniausias iš žmonių tarpo asmuo. Ji yra ir mums artimiausias asmuo. Ji yra ne tik Dievo Motina; Ji yra ir mūsų Motina. Nuo kryžiaus Jėzus Kristus pavedė mus visus Jono asmenyje Marijos glo-

bai. "Moteriške, štai tavo sunus."

Kas gi gali buti artimesnio, kaip kad yra motina ir kudikis?

Naudingiausias Asmuo.

Galų gale Marija yra mums naudingiausias asmuo, iš kurio mes gauname visą malonių gausybę. Ji yra mūsų Tarpininkė, mūsų Užtarytoja, mūsų Pavyzdys.

"Kaip pas Tėvą nieks neateina, kaip tik per Kristų, taip panašiai veik nieks neateina pas Kristų, kaip tik per Mariją." (Leono XIII žodžiai).

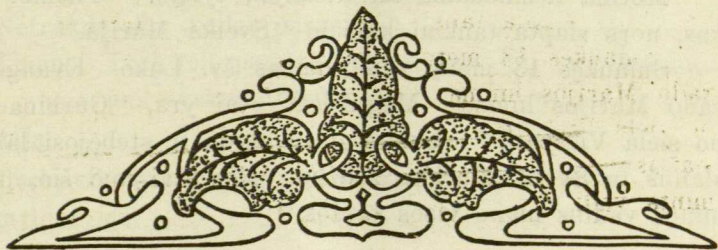
Štai; delko mes privalome gerbti ir mylėti Mariją ypatingu būdu.

Taigi pasirupinkime per šį Gegužės mėnesį reikštinę savo gilią pagarbą ir meilę Marijai, lankydami uoliai gegužines pamaldas, stengdamiesi sekti Jos dorybėmis, įgyti Jos gražių ir kilnių ypatybių.

Šv. Tėvas Pijus XI gegužės mėnesiui paskyrė apaštalybės maldos intenciją: *Marijos vardo draugijos*.

Melskime Dievą, kad tos draugijos augtų ir klestėtų, kad jos vis daugiau šviestų visiems, Marijos dorybėmis ir gairintų ir palaikytų žmonėse doros ir šventumo dvasią.

I. Z.

TUCKWELLO ATSIVERTIMAS.

Anglikonas Tuckwell, gimęs iš protestonų tėvų, kuomet dar buvo šešių metų vaikas, išgirdo, kaip kas tai kalbėjo: "Sveika Marija." Iš žingeidumo klausėsi tos maldelės, kartojo ją keletą kartų ir išmoko. Tuomet bėgo pas motiną ir atkartojęs jai nuo pradžios iki galui maldele.

Motina užsirustinusi, sragiai papeikė jį ir uždraudė, kad tų "papistų" (katalikų) burtų daugiau nedrįstų kalbėti.

Vaikas mamos paklausė.

Vieną dieną, rengdamasis su tėvais važiuoti į kirkužę, pirmas šoko į vežimą ir tenai pamatė bibliją. Atidaręs pradėjo ją vartyti. Pastebėjo šv. Luko Evangelijoje pirmame skyriuje žodžius, kuriais Angelas Gabrielius sveikino Mariją: "Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su Tavimi, pagarbinta Tu tarp moterų." Vaikas pradžiugęs, rodo motinai tuos žodžius šv. Rašte ir klausia: "Del ko mama vadina tą maldele burtais "papistų" (suprask katalikų, papą arba popiežių gerbiančių). Juk toji maldelė aiškiai stovi čia Biblijoje? Jei Archangelas taip Mariją pasveikino, delko mes negalime taip daryti? O juk ir mama visuomet Biblija remiasi, kuomet ką sakai apie tikėjimą."

Motina nežinodama ką atsakyti, tylėjo. Tuomet vaikas, nors slapta tankiai kalbėjo "Sveika Marija."

Sulaukęs 13 metų, skaitydamas šv. Luko Evangeliją, rado Marijos himną "Magnificat" tai yra, "Garbina mano siela Viešpatį." Skaitė jį su atyda ir stebėjosi labiausiai iš tų švenč. Marijos žodžių: "Nes štai nuo šio, palaiminta vadins mane visos tautos."

Kuomet vieną kartą jo motinos namuose susirinko keli protestonai ir juokavo iš katalikų šv. Marijos garbinimo, tuomet sušuko vaikas: “Kaip jūs patys sau prieštaraujate, kalbate, kad Biblija yra vienatinis mūsų tikybos šaltinis; o nesilaikote tos pačios Biblijos, kuomet ji aiškiai sako, kad Mariją garbins ir ją palaimintą vadins visos tautos?”

Motina, kaip karštu vandeniu aplieta šoko iš vietos ir sušuko su piktumu: “Tas vaikas dar mums gėdos pridarys, nes išrodo, noris katalikas likti!”

Ir ištikro Tuckwell sulaukęs pilnųjų metų priėmė katalikų tikyba.

Tuckwell vėliau kalbino savo seserę; kad ir ji sektų jo pavyzdžiu; bet ta, rodydama jam savo vaikus tarė: “Mat tai mano vaikus? (Tu žinai, kaip aš juos myliu; bet vėliau juos peiliu nudurčiau, kaip daleisčiau, kad jie į tą biaurią sektą pereitų.”

Bet štai vieną dieną pamatė Tuckwell savo seserę ašaromis apsipilusią ir dideliame nuliudime paskendusią, nes abudu vaiku susirgo ir buvo arti mirties.

“Sukalbėk su manimi, tarė brolis, “Sveika Marija,” o turiu vilties, kad Marija pasigailės tavo vaikų.”

Nuliudimu perimta, puolė motina ant kelių ir kartojo su broliu maldą: “Sveika Marija....”

Netrukus abu vaiku pasveiko.

Tuomet Tuckwell pamatė aukštą muitinių inspektoriaus vietą, nuėjo pas vyskupą Dellanoy ir prašė priimti jį į seminariją.

Tuckwell dabar yra jau kunigas ir uolus švenč. Marijos garbintojas.

.. P. M.

ŠEIMYNOS RAMYBĖ.

Moterystės stonas atneša daug kryželių, sunkenybių ir rupesčių. Tai rupestis apie kasdieninį maistą, tai vaikų auginimas vargina tėvus. Gerai jei tarp jų viešpatauja meilė, sutikimas ir vienybė. Toki tėvai pergali tada viską. Jie mato, kad ne pinigai, ne lobis yra laimės šaltinis šeimynoje. Toki tėvai neša viens kito sunkenybes, myli vienas kitą, užlaiko šeimynos vienybę ir sutikimą.

Meilę ir vienybę šeimynoje ardo daug daiktų. Jei labai skiriasi metais, jei vienas už kitą daug turtingesnis, gali greitai atsirasti nesutikimai. Reikia dar priminti, kad nekartą vaikai, uošvės ir moteries nerupestingumas (apsileidimas) ardo šeimynos laimę. Taipgi kyla barnis ir peštynės šeimynoje iš priežasties vyro ir moters atkaklumo arba užsikirtimo. Vienas prieš kitą nenusileidžia ir taip rieiasi, piktina vaikus ir kaimynus. O vienok žino, kad dėl laimingo sugyvenimo, dėl pakėlimo gerovės butinai reikalinga namų ramybė, šventas sutikimas.

Kaip maloni yra naminė santaika Viešpaties Jėzaus akyse sako šv. Raštas: "Tris daiktus pamėgo mano dušia. brolių sątaiką, artimo meilę ir santaikoje gyvenančius vyrą su moterimi." Panašiai sako ir šv. Bažnyčios Tėvai. Jaunieji prisiekė prieš altorių viens kitam meilę, ištikimybę ir sutikimą. Nuo to priklauso namų laimė, didžiausia gerybė ant žemės. Kur ramybė, ten sutikimas ir meilė, ten laimė, ten Viešpats Dievas.

Įokiuose namuose malonu buti ir vyrui, šeimynos tėvui. Pavargęs, nuliudęs grįžta jis nuo dienos triūso namo. Namieje randa jis belaukiančią jo žmoną, šeimynos širdį,

meilia, lipšnią ir rupestiną. Malonu ir linksma darosi jam peržengus slenkstį. Jis pamiršta savo nuvargimą; nuliudimas nyksta nuo jo veido. Čia mato, kodėl jis dirba, mato kokių vaisių atneš jo prakaitas. Šičia gauna jis užmokesnį už pasišventimą dėl savo šeimos. Čia semia noro, naujų jėgų dirbti toliaus. Jis niekina linksmybes sueigose, karčemoje tarpe draugų. Jis myli savo namą, myli žmoną, myli vaikus ir maloniausiai praleidžia čia laiką. Jis laimingas!

Priešingai, kokia nelaimė, koks vargas, jeigu kur nėra namuose ramybės, nėra sutikimo. Ten visada šalta, bangu. Juodi debesiai piktumo, barnių ir Dievo rustinimo apsiaučia juos visus. Tuose namuose neišgirsi jokio gražaus žodžio, tik keiksmą po keiksmo. Vyras pargrįžęs nuo darbo, vietoje rasti valgymą ir išgirsti paguodos žodį, randa žmonos išmetinėjimą, iškalbinėjimą. Toksai vyras ir tėvas nenori sėdėti namieje. Jam tie namai nemieli. Jis stengiasi kuogreičiausiai tą šeimynos lizdą apieisti. Šventomis dienomis jis nesiskubina namo. Eina kur į karčiamą, norėdamas ten graužiantį jį kirminą prigirdyti! Bet vietoje ramumo randa dar didesnę sunkenybę.

Tie, kurie turėtų, pildydami Dievo valią, viens kitam gyvenimą palengvinti, virsta didžiausiais neprieteliais. Daugo viens kitą, stumdo, keikia. Tikrai sunku turi būti tarp tų, kurie moterystėje nepažįsta sutikimo! Tokia šeima tai tikras pragaras. Šėtonas ten linksminas, ten karaliauja.

Kur nėra šeimos sutikimo, nėra jokios doros, nėra Dievo baimės. Tokios šeimos vaikai niekuomet gerai neišaug. Vaikai nuo tėvų mokinasi peštis, plusti ir neapkęs-

ti vienas kito. Tėvai juos neva mokina: "Vaikeli, tas ir tas negera, to nedaryk, bijok Dievo!" bet šitas jų mokslas vėjais nueina. Ką jie žodžiais pataiso, tai paskui savo pasielgimu, savo darbais pagadina. Ir taip, tokios šeimos lieka be jokių katalikiškų pamatų. Neina į bažnyčią, nepoteriauja, o apie šv. Sakramentus tai nei nekalbėk.

Neabejotina, kad tokia moterystė neturi jokio Dievo palaiminimo ir negali laukti malonių ir pagalbos Aukščiausiojo. Dievas yra meilės ir ramybės Dievas. Jis neapkenčia, Jis biaurisi visokiais nesutikimais. Jis atitraukia savo laimininčią ranką nuo tų namų, kur nepaliauja barėsi ir mušėsi.

Prie gero laimingo gyvenimo prieis vyras su motere tik tada, kada remis ir padės viens kitam... Kada juodu eis visur ranka į ranką. Kitaip, ką vienas padarys, kitas savo atkaklumu sugriaus. Begalo daug nuostolio, neišpasakytas nelaimės gamina toki nesutikimai šeimynoje.

Tikra laimė šeimynoje bus tikrai tada, jeigu vienas prieš kitą noriai nusileidžia, jeigu vienas su kitu kuomeiliausiai apsieina, jeigu viens kitą varguose ir nuliudime moka suraminti. Kur tėvas su motina drauge meldžiasi, drauge dirba, kur sutartyje vaikelius augina, kur rupinasi padidinti savo turta, žodžiu sakant, kur viską išvien daro, ten tikra vienybė, ten meilė viešpatauja.

Tokia šeimyna, tai tikri Dievo namai. Ten Dievas gyvena. Tokiems žmonėms gerai klojasi gyventi, nes Dievas suteikia jiems kuodidžiusia savo palaimą.

Sp.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

ŠV. MARIJOS PANYSTĖ.

(Žiurėk "Laivo" N 17 p. 263).

Svarbiausias užmetimas.

Svarbiausias užmetimas prieš visišką šv. Marijos panystę imamas iš to, kad Evangelijose kalbama apie Jėzaus brolius ir seseris (žiurk. Mt. 12, 46; 13 55; Mk. 3, 31; 6, 3; Lk. 8, 20; Jo. 2, 12; 7, 13; Ap. Darb. 1, 14).

Iš čia daroma išvada, reiškia Marija be Jėzaus turėjo dar daugiau vaikų. Taigi bent po Jėzaus pagimdymo Marija nebuvo išsilikusi pana.

Atsakymas.

Šitas užmetimas nėra naujas. Jau IV šimtmečiuose kažin koks Helvidijus išdrįso tvirtinti, kad Marija po Jėzaus pagimdymo turėjusi iš Juozapo dar kitų vaikų, pavadintų Evangelijoje Jėzaus broliais ir seserimis.

Šitas tvirtinimas sukėlė anų laikų katalikų rašytojų tarpe didelį pasipiktinimą ir smarkų prieštaravimą. Šv. Hieronimas parašė net tam tikrą knygą prieš Helvidijaus kesinimąsi nuplėšti Marijai garbingą panystės vainiką.

Užgaunantį tikėjimo tiesą apie Marijos amžiną panystę Helvidijaus tvirtinimą vėliau kartojo pažangesni protestonai ir mūsų laikų bedieviai; tik savo blevizgonais jie pralenkia savo pirmtukų iš IV šimtmečio.

Tuo tarpu Helvidijaus užmetimas aiškiai buvo atremtas ir jo įrodymai sutriuškinti jau IV šimtmečiuose.

Neturi pamato.

Helvidijaus tvirtinimas būtų turėjęs bent kiek pama-

to, jei žodžiai “broliai ir seserys” Evangelijų minimi būtų vartojami tik prasme *tikros vieno krūjuo* giminystės.

Tuo tarpu šv. Rašte dažnų dažniausiai žodžiai “brolis, sesuo” vartojami prasme apskritai “*giminė.*” Taip: Lotas vadinasi *brolis* Abrahamo (Pradž. 13, 8; 14, 16), nors jisai buvo Abrahamo brolio sunus (Pradž. 12, 5); Jokubas vadinasi Labano *brolis*, kuris buvo jam dėdė (Pradž. 29,16); pati ar sužieduotinė vadinama šv. Rašte *sesuo* (Giesm. 4, 9); tos pačios padermės, o net tos pačios tautos žmonės vadinami *broliais* (2 Karal. 19, 72; Išėjim. 2, 11).

Iš šitų pavyzdžių matome, kad žydų tarmėje žodis “broliai” (ahim) arba graikų kalboje (adelphoi) turi labai plačią prasmę.

Taip lygiai yra ir Naujame Testamente, kur visi krikščionys vadinami broliais (Mt. 25, 40; Act. 11, 26; 26, 28 ir tt.)

Taigi iš to, kad Ev. pavadino kai kuriuos asmenis Jėzaus “broliais” arba “seserimis” negalima spręsti, buk Marija turėjusi daugiau vaikų. Tais žodžiais pažymėta, kad Jėzus turėjęs giminių, greičiausiai Marijos sesers vaikų, reiškia pusbrolių ar puseserų.

Be to, tik vienas Jėzus vadinamas Evangelijos *Marijos* Sunumi. (Mk. 6, 3), kiti gi paminėti, kaipo Jėzaus broliai ar sesers, nekuomet nevadinami Marijos vaikais.

Galų gale, jeigu Marija būtų turėjusi dar kitų vaikų, visiškai nesuprantamu dalyku pasidaro tai, kad Jėzus mirdamas ant Kryžiaus savo Motiną globoti pavedė Jonui apaštalui, svetimam visai žmogui, (Jo. 19, 26), o ne tiems tariamiems Marijos vaikams. Juk tai būtų buvusi jiems

didelis sugėdinimas ir lyg viešas uždraudimas, kad tikri vaikai neturėtų savo Motinos globoti.

Užmetimas be reikšmės.

Del visų šitų priežasčių Helodijaus užmetimas prieš šv. Marijaus panystę negali buti skaitomas rimtu. O jeigu dar prie to atsižvelgsime į krikščionių senovę, kuri nuo pirmųjų amžių aiškiai išpažino, kaipo tikėjimo tiesą, šv. Marijos visišką panystę, tai užmetimas pasilieka be reikšmės ir kokios nors svarbos. Nes pirmieji krikščionys geriau už Helvidijų žinojo, ar Marija turėjo daugiau vaikų ar vieną tik Jėzų. Užtenka tik pažvelgti į senovės krikščionių apeigų ir maldų knygas. Ten visur rasime Marija garbinama; kaipo *Pana—Dievo Motina*. Ir nei vienam tikinčiam nei į galvą neatėjo mintis, kad Marija būtų kada nors praradusi panystę. Delto nestebėtina, kad Helvidijui iškėlus savo abejojimus — sukilo visi prieš jį ir smerkė, kaipo klaidatikį ir piktažodžiaujantį Marijos garbei.

Delto mes, ne su Helvidiju ir mūsų laikų bedieviais, bet su visa krikščionių senove išpažįstame Marijos visišką panystę, pranašo Ezechielio žodžiais: “Šitie vartai bus uždaryti, ir vyras nepereis per juos, nes Viešpats, Izraėliaus Dievas per juos yra įėjęs.” Ezech. 44, 2). K. R.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE?

Potvyniai.

Pavasariui atėjus Lietuvos upės taip patvino, kad kai kur vanduo užliejo trobas ir miestų gatves. Taip Nemunui patvinus vanduo apsemė Kauną iki Kęstučio ir Maironies gatvių. Susisiekimas tegalimas luotais. Gyventojai že-

mesniųjų aukščių išsikraustė į mažiau pavojingas vietas.

Panašiai atsitiko Marijampolėje — kur vanduo apsėmė net miesto sodą.

Valdžia imasi visų priemonių, kad palengvinus sunkią pakraščių gyventojų padėtį.

Klaipėdos sutartis.

Klaipėdos sutartis, apie kurią buvo rašoma "Laivo" N. 16, Ambasadorių Konferencijos ištaisyta, bet didelių atmainų nepadaryta. Lietuva sutinka pasirašyti šitą ištaisyta sutartį.

"LAIVO" KONTESTAS.

Per Velykų šventes kontestantai nesnaudė. Nors žymių atmainų kontestantų eilėje neįvyko, tačiau du kontestantu, kurie tarp savęs smarkiai varžosi, gerokai pasivarė pirmyn: tai J. Jozapaitė ir Vl. Cibulskis. Be to, A. Kasinskaitė pralenkė savo konkurentę G. Minatienę.

Ir vis dar J. Jozapaitė pirmą vietą teuzima. Vl. Cibulskis ištvermingai ją vejasi ir tikisi vis kada nors ją pagauti ir nustumti nuo pirmenybės.

Pažiūrėsime ar pasiseks.

Kontestantų lentelė.

1.	J. Jozapaitė	5750
2.	Vl. Cibulskis	5700
3.	E. Trakinaitė	3475
4.	J. Šefeltaitė	2420
5.	P. Zimitravišius	1725
6.	A. Kasinskaitė	1075
7.	G. Minatienė	970
8.	J. Žukauskas	750
9.	A. Pompikienė	750
10.	J. Juška	450
11.	J. Čaponis	150
12.	V. Jereckienė	150

"Laivo" Kontesto Komitetas.